

זוהר היומי

זוהר במדבר – דף רל"ג ע"ב

פרשת פנחס

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (רל"ג ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

לְמִיעַל תִּמְזַן, וְאַפִּילוּ עוֹפֵי שְׁמַיָא, בַּר בְּלָעָם.

תרגום לעברית

כִּינּוֹן שְׁהִיָּה עוֹמֵד עַל הַמָּקוֹם הַהוּא, הַגְּבִיָּה הַנֶּשֶׁר, וְשִׁלְמָה כָּתֵב פֶּתֶק וְהַשְׁלִיכוֹ לְשָׁם, וְנִצּוֹל מֵאֵלּוּ הָרוּחוֹת. וְהַנֶּשֶׁר הָיָה מְסַתְּפֵל תוֹךְ הַחֲשֹׁךְ שֶׁל הַהָרִים לְמָקוֹם שֶׁשָּׁם נִמְצְאוּ עֲזָא וְעֲזָאֵל, שֶׁהֵם שָׁם אֲסוּרִים בְּשִׁלְשָׁאוֹת שֶׁל בְּרָזֵל קְבוּעוֹת תוֹךְ הַתְּהוֹם, וְאֵין יִכְלֹת (רש"י) לְאָדָם בְּעוֹלָם לְהַכְנִס לְשָׁם, וְאַפִּילוּ עוֹפוֹת הַשָּׁמַיִם, חוּץ מִבְּלָעָם.

טקסט הזוהר

וְכִינּוֹן דִּנְשָׂרָא מְסַתְּפֵל גּוֹ חֲשׂוֹכָא רַבְרָבָא, מְאִיף לְתַתָּא, וְנִטִּיל לֵיהּ לְשִׁלְמָה מִלְּכָא תַּחֲתוֹת גְּדַפְהָא שְׁמַאֲלָא, וּמְכַסִּיָּא לֵיהּ. וְקִיָּמָא עַל אֵלִין שִׁלְשָׁלָאִי, וְאַזְלָא וּמְקַרְבָּא לְגַבִּיָּהוּ, וְשִׁלְמָה כְּדִין אֲפִיק עֲזָקָא, (שורטיגא) דְּחָקִיק עָלֶיהָ שְׁמָא קַדִּישָׁא, וְשׁוּי בְּפּוֹמָא דִּנְשָׂרָא. וּמִיָּד, אֵינוֹן הוּוֹ אֲמָרִי, כָּל מָה דְּבָעִי שְׁלְמָה מִלְּכָא, וּמִתְמָן הוּוֹ יָדַע שְׁלְמָה חֲכָמָתָא (עִילָאָה). הֵדָא הוּא דְּכַתִּיב, (מלכים א ט) וַיֵּבֶן וְגו' אֶת תְּרִמּוֹד בַּמִּדְבָּר בְּאַרְצָא. וְכִי בְּנִינָא הוּוֹ עֲבִיד בְּאַרְצָא. אֵלָא מַהוּ וַיֵּבֶן. אֲסַתְּפֵל בְּסִכְלָתָנּוּ, וַיָּדַע לְהַהוּא דּוּכְתָא, לְמַגִּדַּע בֵּיהּ חֲכָמָתָא. (עִילָאָה כִּמָּה דָּאֵת אֲמַר (נחמיה ח) וַיְבִינוּ בַּמִּקְרָא).

וכיון שהנשר מסתכל תוך החשך הגדול, יורד למטה ולוקח את שלמה המלך תחת כנף השמאלי, ומכסה אותו, ועומד על אלו השלשלאות, והולך ומתקרב אליהם, ושלמה אז מוציא טבעת (שורטיגא) שחקוק עליה שם קדוש, ושם בפני הנשר, ומיד הם היו אומרים כל מה שרוצה שלמה המלך, ומשם היה יודע שלמה חכמה עליונה. זהו שפתוב (מלכים א ט) ויכן וגו' את תדמר [תרמוד] בארץ. וכי בנינים היה עושה בארץ? אלא מהו ויכן? הסתכל בשכלו וידע לאותו מקום לדעת בו חכמה (עליונה). כמו שנאמר (נחמיה ח) ויבינו במקרא).

טקסט הזהור

עד דהו יתבי, הא נשרא אתיא לגביהו, ושושנה חדא בפומה, ושדי קמיהו, ואזלת לה, חמו וחדו. אמר רבי פנחס, ולא אמינא לכו, דנשרא דא בשליחותא דמארה, אזלא ואתיא. שושנה דא, איהי שושן עדות דקאמינא, וקודשא בריך הוא שדר ליה לגבן.

תרגום לעברית

עד שהיו יושבים, אותו נשר חזר אליהם ושושנה אחת בפיו, והשליך לפניהם והלך לו. ראו ושמוחו. אמר רבי פנחס, ולא אמרתי לכם שנשר זה בשליחות של קונו הולך ובא? שושנה זו היא שושן עדות שאמרתי, והקדוש ברוך הוא שלח אותה אצלנו.

טקסט הזהור

פתח כמלקדמין ואמר, (תהלים ס) למנצח על שושן עדות מכתם לדוד ללמד. וכי שושן עדות מאי סהדותא סהיד. אלא שושן דא איהי סהדותא למעשה בראשית, ואיהי סהדותא לכנסת ישראל. סהדותא ליחודא עלאה, ודא איהו. בגין דשושנה דא אית בה תליסר עלין, וכלהו קיימין בעקרא חדא, ואית בה חמש עלין לבר תקיפין, דחפין לדא שושנה ואגיננו עליה.

פֶּתַח כְּמִקְדָּם וְאָמַר, (תהלים ס) לִמְנַצֵּחַ עַל שׁוֹשֵׁן עֲדוֹת מִכְתָּם לְדוֹד לְלִמְד. וְכִי שׁוֹשֵׁן עֲדוֹת אֵיזוֹ עֲדוֹת מַעִיד? אֵלָּא שׁוֹשֵׁן זֶה הִיא עֲדוֹת לְמַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית, וְהִיא עֲדוֹת לְכִנּוּסֵת יִשְׂרָאֵל, עֲדוֹת לְיַחְוֹד הָעֲלִיּוֹן, וְזֶהוּ בְּגִלְלֵי שְׁשׁוֹשְׁנָה זֶה יֵשׁ בָּהּ שְׁלֹשָׁה עָשָׂר עָלִים, וְכָלֵם עוֹמְדִים בְּשֶׁרֶשׁ אֶחָד, וְיֵשׁ בָּהּ חֲמֵשָׁה עָלִים מִבְּחוּץ חֲזָקִים שְׁמֵחִפִּים לְשׁוֹשְׁנָה זֶה וּמִגִּנִּים עָלֶיהָ.

טקסט הזהור

וְכָלָא בְּרִזָּא דְחֲכָמָתָא הוּא, תְּלִיסַר עָלִין, אֵלִין תְּלִיסַר מְכִילִין דְּרַחֲמִי, דִּירְתָא כְּנֻסֵת יִשְׂרָאֵל מְלַעֲיָלָא, וְכָלְהוּ אֶחֱידָן בְּעֻקְרָא חֲדָא, (ד' א דאינון י' ג תיקונין דדיקנא תתאה דאריך אנפין, דאינון י' ג תיקונין עלאין דזעיר אנפין) וְאִיהוּ בְּרִית חֲדָא וְדוּגְמָא דְבְּרִית (ס' א יחודא) יְסוּדָא דְכָלָא. חֲמֵשׁ תְּקִיפִין דְּסַחֲרִין עָלֶיהָ, אֵלִין חֲמֵשִׁין תְּרַעֲיָן, חֲמֵשׁ מָאָה שְׁנִין (דיסודא, יסודא (נ' א בבי מקדשא) ברית קדישא) דְּאֵילָנָא דְּחַיִּי, אֲזָלָא בָּהּ.

תרגום לעברית

וְהַכֹּל בְּסוּד הַחֲכָמָה הוּא. שְׁלֹשָׁה עָשָׂר עָלִים אֵלוֹ הֵם שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת הָרַחֲמִים שְׁיֹרֶשֶׁת כְּנֻסֵת יִשְׂרָאֵל מְלַמְעָלָה, וְכָלֵם אַחוּזִים בְּשֶׁרֶשׁ אֶחָד. (שהם י' ג תקונים של הזקן התחתון של אריך אנפין, שהם י' ג תקונים עליונים של זעיר אנפין) וְהוּא בְּרִית אַחַת וְדֻגְמַת בְּרִית הַיְסוּד (היחוד) שֶׁל הַכֹּל. חֲמֵשָׁה חֲזָקִים שְׁסוּבִּבִּים עָלֶיהָ אֵלוֹ חֲמֵשִׁים שְׁעָרִים, חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה (שלהיסוד, יסוד (בבית המקדש) ברית קדש) שְׁעַר הַחַיִּים הוֹלֵךְ בָּהֶם.

טקסט הזהור

סְהִדוּתָא לְעוֹבְדָא דְבְּרָאשִׁית. כָּל עוֹבְדָא דְבְּרָאשִׁית, כָּלְהוּ (ס' א חמש מאה שנים דיסודא ברית קדישא כלהו עובדא דבראשית תייבין וכו') תִּיבִין יְדִיעֵן בְּסוּכְלָתְנֹו, וְקִיִּמָּא בְּחוּשְׁבָּנָא אֱלֹהִים דְּמַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית. אַחְזִי לְעִילָא, וְאַחְזִי לְתַתָּא. אַחְזִי לְעִילָא, בְּרִזָּא

דַּעֲלָמָא דְאַתִּי. וְאַחֲזִי לְתַתָּא, בְּרָזָא דְכְּנָסַת יִשְׂרָאֵל.

תרגום לעברית

עֲדוּת לְמַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית. כָּל מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית, כָּלֵם (חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה שֶׁל הִיסוּד בְּרִית קֹדֶשׁ, כָּלֵם מַעֲשֵׂה שֶׁל בְּרָאשִׁית יוֹשְׁבִים וְכו') תְּבוּת יְדוּעוֹת בְּהִכְנָה, וְעוֹמְדִים בְּחֻשְׁבוֹן, וְשֵׁם אֱלֹהִים שֶׁל מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית, מְרָאָה לְמַעֲלָה וּמְרָאָה לְמַטָּה. מְרָאָה לְמַעֲלָה בְּסוּד שֶׁל הָעוֹלָם הַבָּא, וּמְרָאָה לְמַטָּה בְּסוּד שֶׁל כְּנָסַת יִשְׂרָאֵל.

טקסט הזהר

שׁוֹשְׁנָה סִהְדוּתָא לְעוֹבְדָא דְבְּרָאשִׁית, דְּקִימָא בְּכָל הָנִי סִימְנִין, דְּכָתִיב (ס' א דא) בְּרָאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים, דָּא שׁוֹשְׁנָה. תְּלִיסַר עֲלִין, (נ' א אינון) תְּלִיסַר תִּיכִין עַד אֱלֹהִים תְּנִינָא. וְאִינוּן: אַת, הַשְׁמַיִם, וְאַת, הָאָרֶץ, וְהָאָרֶץ, הִיתָה, תְּהוּ, וְכֹהוּ, וְחֻשָּׁה, עַל, פְּנִי, תְּהוּם, וְרוּחַ. הָא תְּלִיסַר עֲלִין דְּשׁוֹשְׁנָה. חֲמֵשׁ תְּקִיפִין דְּסַחְרִין לְאֵלִין, אִינוּן: מְרַחֲפַת, עַל, פְּנִי, הַמַּיִם, וַיֹּאמֶר. הָא חֲמֵשׁ אַחְרָנִין. לְבַתֵּר יְהִי אוּר, הָא עִיקְרָא וְשִׁרְשָׁא דְּשׁוֹשְׁנָה דְּכָלָא וְאַחֲזִין בָּהּ.

תרגום לעברית

שׁוֹשְׁנָה - עֲדוּת לְמַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית, שְׁעוּמָדַת בְּכָל אֱלוֹ הַסִּימְנִים, שְׁכָתוּב (ז) בְּרָאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים. זֹו שׁוֹשְׁנָה. שְׁלֶשָׁה עָשָׂר עֲלִים (הם) שְׁלֶשׁ עֶשְׂרֵה תְּבוּת עַד שֵׁם אֱלֹהִים הַשְּׁנִי. וְאֱלוֹ הֵם: א - אַת, ב - הַשְׁמַיִם, ג - וְאַת, ד - הָאָרֶץ, ה - וְהָאָרֶץ, ו - הִיתָה, ז - תְּהוּ, ח - וְכֹהוּ, ט - וְחֻשָּׁה, י - עַל, יא - פְּנִי, יב - תְּהוּם, יג - וְרוּחַ. הָרִי שְׁלֶשָׁה עָשָׂר עֲלִים שֶׁל הַשׁוֹשְׁנָה. חֲמֵשָׁה חֲזָקִים שְׁסוּכְבִּים לְאֱלוֹ הֵם: א - מְרַחֲפַת, ב - עַל, ג - פְּנִי, ד - הַמַּיִם, ה - וַיֹּאמֶר. הָרִי חֲמֵשָׁה אַחְרִים. אַחַר כֹּה נֹאמֶר יְהִי אוּר, הָרִי עִקְרָא וְשִׁרְשָׁא שֶׁל הַשׁוֹשְׁנָה שֶׁהַכֹּל אַחֲזִין בָּהּ.

סִהְדוּתָא לִיְחֻדָא. חֲמֵשׁ עָלִין תְּקִיפִין, שְׂרָשָׁא וְיְחֻדָא, דְּאַחֲדָן בֵּיהּ תְּלִיסַר עָלִין אֲלִין.
 (דברים ו) שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ, הָא חֲמֵשׁ עָלִין דְּשׁוּשְׁנָה. אֶחָד, דָּא הִיא עֵיקְרָא
 וְשְׂרָשָׁא דְכָלָהּוּ אֲחִידָן בֵּיהּ. רְזָא (ס'א סהדותא ליחודא. חמש תיבין שמע ישראל יי
 אלהינו יי, אינון חמש עלין תקיפין דשושנה. שרשא ויסודא אחידן ביה דא הוא אחד,
 ואיהו עיקרא ושרשא דכלהו אחידן ביה. תליסר עלין אלין רזא) דתְּלִיסַר בְּחוּשְׁבָנָא,
 גּוּשְׁפִּנְקָא דְמַלְכָּא.

תרגום לעברית

עדות ליחוד. חמשה עלים חזקים, השרש והיחוד שאחוזים בו שלשה עשר עלים אלו.
 (דברים ו) שְׁמַע יִשְׂרָאֵל ה' אֱלֹהֵינוּ ה' - הרי חמשה עלים של השושנה. אחד - זהו
 העקר והשרש שהכל אחוז בו. סוד (עדות ליחוד. חמש תבות שמע ישראל ה' אלהינו
 ה' אחד, אלו חמשה עלים חזקים של השושנה. שרש ויסוד אחוזים בו. זהו אחד. והוא
 עקר ושרש שהכל אחוזים בו. שלשה עשר עלים אלו סוד) שֶׁל שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה בְּחֻשְׁבוֹן,
 חותם המלך.

טקסט הזוהר

תָּא חֲזִי, כְּגֻוְנָא (שיר השירים ב) דְּשׁוּשְׁנָה בֵּין הַחוּחִים, הָכִי אֵינוֹן יִשְׂרָאֵל בֵּין עַמִּין
 עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּמַזְלוֹת. וְהָכִי כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, בֵּין שְׂאֵר אֲכֻלוּסִין רַבְרָבֻן מִמֶּנּוּ. כָּל זְמַן
 דְּשׁוּשְׁנָה קִימָא אֲטִימָא, דְּלֹא פְתִיחָא, לִית בָּהּ רִיחָא, וְלֹא סִלְקִין לָהּ, וְלֹא מִפְקִין לָהּ
 מִגּוֹ גּוֹבִין, בְּשַׁעֲתָא דְּשׁוּשְׁנָה פְתִיחָא, סִלְקָא רִיחָא, כְּדִין אֲפִיקוּ לָהּ מִגּוֹ גּוֹבִין. וְיִתְהַנִּי
 בָּהּ כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, שְׁנַאמֵר (שיר השירים ה) פְּתַחֲנִי לִי אַחוּתִי רַעֲיָתִי, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 לָא שְׁדֵרָה לָן אֲלֵא לְמִיָּהּ לְאוּרְחוֹן.

בא וראה, כְּדָגְמַת הַשּׁוֹשְׁנָה בֵּין הַחוֹתִים, (שיר השירים ב) כֹּה הֵם יִשְׂרָאֵל בֵּין הָעַמִּים
עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּמַזְלוֹת, וְכֹה כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל בֵּין שָׂאֵר הָעוֹלָם הַמְּמַנִּים. כָּל זְמַן
שֶׁהַשּׁוֹשְׁנָה עוֹמֶדֶת סְגוּרָה וְאֵינָה פְּתוּחָה, אֵין בָּהּ רֵיחַ, וְלֹא מַעֲלִים אוֹתָהּ וְלֹא מוֹצִיָּאִים
אוֹתָהּ מִתּוֹךְ הַקּוֹצִים. אֲבָל בְּשַׁעַת שֶׁהַשּׁוֹשְׁנָה פְּתוּחָה, מַעֲלֶה רֵיחַ, וְאֵז מוֹצִיָּאִים אוֹתָהּ
מִתּוֹךְ הַקּוֹצִים, וְנִהְיִית מֵהֶם כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, שֶׁנֶּאֱמַר (שיר השירים ה) פֶּתַחִי לִי אַחֲתִי
רַעֲיָתִי. וְהַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לֹא שָׁלַח אוֹתָהּ לָנוּ אֶלָּא לְלַכֵּת לְדֶרֶכֵּנוּ.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (רל"ד ע"א) ◆

טקסט הזוהר

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר לְאַבּוּהִי, הָא שְׁמַעְנָא אֵלֵינוּ שְׂיִיפִין אֲטִימִין, בְּרָזָא דְקַרְבָּנִין. שְׂיִיפִין
אַחֲרָנִין, רָזָא דְלֵהוֹן מְאִי. אָמַר לֵיהּ רַבִּי

תרגום לעברית

וּבַחֲבוּר קַדְמוֹן, אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר לְאַבּוּי, הֲרִי שְׁמַעְתִּי עַל אֱלוֹ הָאִיבָרִים הָאֲטוּמִים בְּסוּד
הַקְּרָבָנוֹת. אִיבָרִים אֲחֵרִים, הַסּוּד שְׁלָהֶם מָהוּ? אָמַר לוֹ רַבִּי שְׁמַעוֹן לְרַבִּי אֶלְעָזָר, אֶלְעָזָר
בְּנִי, כָּל שָׂאֵר אִיבָרִים שְׁמִכְפָּנִים, סוּד עֲלִיוֹן הוּא.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.